

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi W. C.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II ZOW 6/22, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 grudnia 2022 r.,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwraca z urzędu W. C. opłatę sądową w kwocie 200 (dwustu) złotych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 24 października 2022 r. W. C. na podstawie art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 2 i art. 12 ust. 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: u.s.p.p.) złożył skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Sąd Najwyższy pod sygn. II ZOW 6/22, żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania w tej sprawie oraz przyznania od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Uzasadniając powyższą skargę W. C. wskazał, że w 2019 r. wniósł odwołanie od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 8 lipca 2019 r., ASD [...].

Skarżący podniósł w szczególności, że piastuje stanowisko sędziowskie, a fakt, iż przez tak długi czas sprawa nie została rozpoznana powoduje, że jest szykanowany, stosuje się wobec niego ostracyzm i utrudnia normalne funkcjonowanie jako sędziego i jako obywatela. Podkreślił, że od wniesienia środka zaskarżenia upłynęły ponad 3 lata, co skutkuje naruszeniem prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, niezależnie od zmian w Sądzie Najwyższym, szczególnie wobec faktu, że materiał dowodowy sprawy nie jest skomplikowany.

W. C., sędzia Wojskowego Sądu Garnizonowego w O., został uznany za winnego szeregu przewinień dyscyplinarnych przez Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z 8 lipca 2019 r., ASD [...]. Obwinionemu wymierzono karę łączną dyscyplinarną obniżenia uposażenia zasadniczego sędziego o 10% na okres 8 miesięcy. Odwołania, złożone przez Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych, Krajową Radę Sądownictwa, Obwinionego i jego obrońcę, wpłynęły do Sądu Najwyższego 11 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 75, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 3 u.s.p.p. zawarto zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że w postępowaniach innych niż wymienione w tym katalogu skarga na przewlekłość nie przysługuje

(m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). W powyższym katalogu nie wymieniono postępowania dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności zawodowej sędziów sądów powszechnych lub sądów wojskowych, przez co należy przyjąć, że w takim postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna z mocy ustawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 maja 2019 r., I NSP 4/19).

W konsekwencji, na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. skargę należało pozostawić bez rozpoznania. O zwrocie opłaty od skargi rozstrzygnięto na podstawie art. 17 ust. 3 u.s.p.p. przyjmując, że przepis ten ma zastosowanie również w przypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 1 września 2020 r., I NSP 77/20).